

[Handelsministeren.]

og tillige leveret Roer fra et noget større Areal, men ved en Kontrolopmaaling er det saa nogenlunde konstateret, hvor stort det Areal er, som ligger uden for det egentlige Kontraktareal. De paagældende Roedyrkere har faaet en Dekort i Leveringen af Roer fra de Arealer, som man har kunnet konstatere, at de har dyrket ud over det, som de ifølge Kontrakten har Ret til at dyrke og levere Roer fra. Det har været ret dyrt at foretage en Opmaaling af Arealerne; men vi skønnede i Ministeriet, at en saadan Opmaaling var nødvendig, ikke mindst af Hensyn til kommende Aar. Den var nu ogsaa nødvendig, fordi Sukkerudbyttet i Aar har været saa stort, at et meget betydeligt Kvantum Sukker af indeværende Aars Høst bliver uforbrugt i den Tid, i hvilken man havde beregnet, at Produktionen skulde forbruges. Hvor stort det Kvantum vil blive, som Konsumet ikke kan optage, kan ikke nøjagtigt opgives, men det vil ligge mellem 40 000 og 50 000 Tons, altsaa mellem 40 Millioner og 50 Millioner kg.

Paa dette Sukker vil der blive et betydeligt Tab, medmindre Sukkerpriserne bliver væsentlig bedre, end de er i Øjeblikket, forudsat naturligt, at man bliver nødsaget til at eksportere dette betydelige Kvantum Sukker, som de danske Forbrugere ikke kan aftage. Roedyrkerne er ifølge den gældende Lov og de gældende Kontrakter berettigede til efter Grundprisen, 180 Øre pr. Dobbeltcentner Roer, at faa et Tantiëmebeløb paa indtil 30 Øre pr. Dobbeltcentner; men heldigvis er der i indeværende Aars Kontrakter med Sukkerfabrikkerne indført en Bestemmelse om, at efter at Roedyrkerne har faaet de 180 Øre plus Tantiëme, der maksimalt kan gaa op til 30 Øre, altsaa i alt indtil 210 Øre, og efter at Fabrikkerne har faaet, hvad de har Ret til, saa tilkommer det overskydende Beløb, der kan blive i Fortjeneste paa Fabrikationen, Staten. Det tilfalder Staten at disponere over det overskydende Beløb, der eventuelt maatte blive indvundet, og det tør nu forventes, at der i Aar vil blive et Overskudsbeløb paa denne Konto paa 3 Mill. Kr., maaske lidt mere. Dette Beløb har man saa til Dækning af eventuelt Tab paa det Kvantum Sukker, som Konsumet ikke kan optage, og som man derfor bliver nødsaget til at eksportere.

Nu er det klart, at Roedyrkerne nødt vil have Arealerne indskrænket, og hvis man skulde have en Ordning tilveje-

bragt paa samme Maade som i indeværende Aar, og man skulde kunne faa en lige saa stor Høst næste Aar, saa vilde man staa med et meget stort Kvantum Sukker, som maatte eksporteres, og saa vilde Staten paa ny lide et Tab ved denne Eksport. Derfor bliver der nu indført i Overenskomsten med Roedyrkerne en Bestemmelse, der tager Sigte paa, at Staten ikke direkte skal have noget Tab ved Sukkerordningen. Roedyrkerne stiller sig paa det Standpunkt, at man nødt vil have Roearalerne indskrænket, og det er ogsaa af andre Grunde end de Grunde, som Roedyrkerne kan bringe i Marken for deres Standpunkt, ønskeligt, at Roearalerne ikke bliver indskrænket. Der er meget Arbejde forbundet med Pasning af Roerne, og ingen kan for øvrigt heller vide, hvorledes Høsten vil blive i den kommende Sommer og Efteraar, det beror paa saa mange Forhold, at det er helt ugørligt paa Forhaand at have nogen som helst Mening om, hvorledes Roedudbyttet og Sukkerudbyttet af Roerne kan blive næste Sommer eller næste Efteraar. Naar vi sidste Efteraar havde en saa stor Roehøst, skyldtes det det gode Vejrlig, og naar der var saa stort Sukkerindhold i Roerne, skyldtes det, at vi havde saa mange Soltimer i Sommeren 1933.

Det er nu lykkedes at faa en Overenskomst med Roedyrkerne, hvorefter det Tab, Sukkerordningen maatte medføre som en Følge af, at en eventuel Overskudsproduktion for de to Kampagneaar, sidste og det Aar, vi nu gaar ind i, ikke kan sælges til den fastsatte Melispris, det vil sige ikke kan bruges her i Landet eller ikke kan eksporteres til den samme Pris, som det sælges til her i Landet, fradrages de Beløb, der ellers vilde være at udbetale som Tantiëme til Roedyrkerne for den forestaaende Kampagne; dermed skulde det være sikret, at Staten ikke kan komme til at yde direkte Tilskud ved Tab paa Sukkeret til Sukkerproduktionen. Maaske det kommende Aars Roeproduktion og dermed Sukkerproduktion heller ikke kan blive saa stor som i indeværende Aar, saaledes at Forholdet af den Aarsag kunde reguleres, men herom kan man naturligvis intet vide i Øjeblikket. Skulde næste Aar blive lige saa frugtbart som sidste Aar, er der jo en Mulighed for, at vi kan faa et Tab ogsaa næste Aar; men saa maa man tage tredje Aar med for at faa hele Forholdet udlignet, saaledes at Staten ikke direkte kommer til at yde Tilskud til Sukkerproduktionen her i Landet.

Jeg haaber, at det Lovforslag, som